

[Ivar Hansen]

er, om vi kan have tillid til en flertalsregerings beslutninger. Det kunne vi åbenbart ikke. Kan vi så have tillid til, at de oplysninger, som statsministeren og miljøministeren giver, er korrekte? Det kan vi åbenbart heller ikke have tillid til.

De sidste tre uger har Folketinget og offentligheden måttet få det klare indtryk, at regeringen med statsministeren i spidsen investerede al sin prestige i at få en beslutning igennem, der sagde København, og man har udfoldet al sin magt for at få samtlige regeringens 90 mandater til at slutte op bag den.

Hvad sker der så i dag under debatten? Der sker det, at miljøministeren for hvert indlæg, han har, spreder endnu mere usikkerhed om, hvem der egentlig har beslutningen i denne sag. Miljøministeren sagde i sit sidste indlæg, at der ikke var særlig klare regler. Hidtil har samtlige partier måttet få det indtryk, at regeringen havde truffet sin beslutning, at det var regeringens ret og mulighed at træffe en beslutning, og at regeringen med statsministeren i spidsen har sat al sin prestige ind på, at det så blev København, der blev resultatet.

Jeg sidder med en mistanke om, at regeringen i dag forsøger at sprede så meget røgslør over denne sag, som den overhovedet kan, med et eneste formål, nemlig at holde sammen på sine 90 mandater. Det er for dårligt, må jeg sige til statsministeren.

Formanden:

Der er altså en taletid, der skal overholdes.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Hvis debatten er ved at ebbe ud, vil jeg da godt lige gøre opmærksom på, at det er en forespørgsel både til statsministeren og til miljøministeren, så jeg håber da, at statsministeren også kommer på talerstolen, inden debatten afsluttes.

Miljøministeren kom med et lidt uldent svar på, hvem der bestemmer placeringen. Ministeren nævnte, at det var sådan et fælles anliggende mellem regeringen og bestyrelsen, og derfor må jeg lige læse en del af miljøministerens pressemeddelelse fra den 25. november 1993 op:

»Den 29. oktober 1993 besluttede Det Europæiske Råd, at Det Europæiske Miljøagentur

skal ligge i Københavnsområdet. Det er bestyrelsen i Det Europæiske Miljøagentur, hvor der sidder repræsentanter fra samtlige medlemslande, der bestemmer, hvor i Københavnsområdet agenturet skal placeres.«

På det tidspunkt, altså den 25. november d.å., er miljøministeren altså ikke i tvivl om, at det er bestyrelsen, der ene og alene bestemmer. Hvis det, miljøministeren nu siger, er korrekt, må ministeren trække sin pressemeddelelse tilbage.

Jeg synes, vi i dag har savnet en klar tilkendegivelse fra regeringen om, hvorfor regeringen har skiftet hest. Alle 12 EU-lande, alle Folketingets medlemmer og hele den danske befolkning har troet, at hvis vi fik det miljøagentur, skulle placeringen være omkring Risø. Regeringen er kommet med nogle vendinger om, at København ligger tættere ved lufthavn, Tivoli, Hovedbanegården og alt det dér. Hvis det skulle være en argumentation for at få arbejdspladser til København, vil det altså sige, at faktisk samtlige arbejdspladser over hele Danmark skulle ind til hovedstadsområdet, fordi man så hurtigt kunne komme til Tivoli og Hovedbanegården; det er ikke en anvendelig argumentation.

Min taletid udløber vist, så jeg må nok hellere gå ned.

Formanden:

Jeg vil godt give den oplysning, at vi har fået et nyt anlæg heroppe. Af anlægget fremgår det, at den næste taler er statsministeren, og den eneste årsag til, at han ikke har fået ordet for længst, er den, at en række korte bemærkninger har forhindret det. Det er sådan mere for, at der ikke skal brede sig myter.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg vil gerne takke for den både engagerede og til tider også underholdende – og det er der jo ikke noget forkert i – debat, vi i dag har haft om Miljøagenturet.

Jeg skylder dog at gøre en enkelt bemærkning til hr. Ivar Hansen, som jeg synes på ikke særlig dokumenteret vis ytrede sig med meget hårde ord om regeringen. At hr. Ivar Hansen ikke har den helt store tillid, kan jeg ikke se kommer som den store overraskelse, men det gør derimod, at hr. Ivar Hansen finder det kritisk, at miljøministeren fremlægger en me-